

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Tos/1/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125011571
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašistová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8125011571.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Lucie Bašistovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Gabriely Dubovej, PhD. na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28.01.2026, v trestnej veci odsúdeného A. B. pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zákona, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 41PP/30/2025 zo dňa 28.11.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zákona podmienene prepustil odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom A. XXX, okr. B., z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/78/2020 dňa 18.12.2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5To/7/2021 zo dňa 14.04.2021 podľa § 211 ods. 3 Tr. zákona vo výmere 18 mesiacov, v spojení s uznesením Okresného súdu Prešov o neosvedčení sa v skúšobnej dobe sp. zn. 1T/78/2020 zo dňa 25.10.2024. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Proti tomuto uzneseniu podal okresný prokurátor sťažnosť priamo do zápisnice, ktorú následne písomne odôvodnil tým, že z odpisu registra trestov odsúdeného vyplýva, že tento bol doposiaľ pätnásťkrát odsúdený, pričom osemkrát na nepodmienečný trest odňatia slobody, v roku 2024 mu bol premenený výkon trestu odňatia slobody z dôvodu, že sa v skúšobnej dobe podmienene odsúdenie neosvedčil. Podľa prokurátora je teda zrejmé, že u odsúdeného nedošlo k vedeniu riadneho života a k zlepšeniu jeho postoja k rešpektovaniu pravidiel a právnych noriem ani napriek predchádzajúcim odsúdeniam a výkon trestu odňatia slobody. Odsúdený má sklony k páchaniu trestnej činnosti a samotná skutočnosť, že počas výkonu trestu si plnil svoje povinnosti a vzorne sa správal, nie je preukázaním jeho verbalizovanej snahy o vedenie riadneho života, ale len základným plnením jeho povinností počas výkonu trestu, pričom, ak by si tieto povinnosti neplnil v súlade s ústavným poriadkom, vystavil by sám seba možnému postihu za takéto správanie. Prokurátor má za to, že okresný súd rozhodol vo veci nesprávne v prospech odsúdeného. Preto navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a zamietol žiadosť odsúdeného o jeho podmienene prepustenie.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Okresný súd správne zistil, že odsúdený aktuálne vykonáva trest odňatia uložený rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/78/2020 zo dňa 18.12.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5To/7/2021 zo dňa 14.04.2021, ktorým bol uznaný vinným z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest

odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, pričom výkon trestu odňatia slobody bol podmiennečne odložený a bol určená skúšobná lehota 3 rokov. Súčasne mu bola uložená povinnosť spočívajúca podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Uznesením sp. zn. 1T/78/2020 zo dňa 25.10.2024 okresný súd rozhodol, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia neosvedčil a nariadil mu vykonať trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. Dňa 19.01.2025 odsúdený nastúpil výkon trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov.

Rozhodnutie o podmiennečnom prepustení okresný súd odôvodnil konštatovaním, že po splnení formálnej podmienky, a teda že odsúdený vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu, mal za to, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Správanie odsúdeného počas celej doby výkonu trestu odňatia slobody je charakterizované pozitívnym hodnotením ÚVV a ÚVTOS Prešov, z ktorého plynie, že správanie a vystupovanie odsúdeného bolo na požadovanej úrovni. Odsúdený je zaradený do pracovnej skupiny, kde má taktiež pozitívne hodnotenie, zapája sa do kultúrno osvetovej činnosti a je členom záhradkárskoho krúžku. Vychádzajúc z uvedeného hodnotenia mal okresný súd za to, že odsúdený sa počas výkonu trestu odňatia slobody správa slušne a disciplinovane, v súlade s ústavným poriadkom, rešpektujúc pokyny a príkazy príslušníkov ZVJS. Uvedené, podľa názoru okresného súdu, nasvedčuje tomu, že odsúdený vie svoj voľný čas tráviť zmysluplne, má vytvorené riadne pracovné návyky, čím si vytvoril predpoklad po výkone trestu riadne sa zamestnať a tým predchádzať trestnej činnosti.

Krajský súd sa s vyššie uvedeným záverom okresného súdu, že v prípade odsúdeného boli splnené tak formálne, ako aj materiálne podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, stotožňuje, a to z nasledujúcich dôvodov.

Z ustanovenia § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zákona vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že odsúdený výkonom polovice z trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov splnil dňa 23.10.2025 formálnu podmienku týkajúcu sa možnosti podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o materiálne podmienky, prvou je, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie, a druhou je, že môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Prvá materiálna podmienka sa viaže na správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody a jej plnenie preukazuje príslušný ústav na výkon trestu v hodnotení odsúdeného (§ 62 zák. č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody).

Splnenie druhej materiálnej podmienky súd objasňuje a skúma komplexnejšie. Posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie, v ktorom žil, celý doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu s cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, t. j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

Z judikatúry Ústavného súdu SR týkajúcej sa hodnotenia materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorá bola zhrnutá v náleze Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 36/2022 z 24.05.2022, vyplýva, že zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmiennečne prepustený po uplynutí stanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, ku ktorým súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou

ich úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy (IV. ÚS 85/2011, IV. ÚS 321/2013).

Všeobecný súd rozhodujúci o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody však musí zohľadniť všetky zadovážené dôkazy, ktoré mu poskytnú komplexný obraz o osobe odsúdeného a jeho celkovom správaní a plnení povinností vo výkone trestu, pretože aj tieto okolnosti vedú do istej miery ovplyvniť predpoklad o tom, aké správanie možno od odsúdeného očakávať potom, ako opustí brány väzenia. Pri skúmaní splnenia materiálnych podmienok týkajúcich sa možnosti podmienčného prepustenia odsúdeného na slobodu je preto pre všeobecný súd dôležité zistiť a vyhodnotiť správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody. Pritom správanie odsúdeného je determinované samotným výkonom trestu odňatia slobody, ako aj plnením jeho účelu, ktorý spočíva v prevencii pred ďalším páchaním trestnej činnosti a výchove odsúdeného k vedeniu morálneho a slušného života (III. ÚS 154/09, IV. ÚS 85/2011).

S ohľadom na povahu a účel tohto právneho inštitútu je odôvodneným úsudok, že o takomto polepšení môže okrem iného svedčiť, ak odsúdený riadne a zodpovedne plní povinnosti, ktoré vo výkone trestu pre neho vyplývajú z právnych predpisov, ak dodržiava ústavný poriadok a stanovený režim, plní pokyny príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže, dodržiava zásady slušného správania, iniciatívne spolupracuje a plní program zaobchádzania, dodržiava povinnosti a zákazy obsiahnuté v zákone o výkone trestu odňatia slobody a vo vyhláske, ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu a pod.

Zmyslom podmienčného prepustenia nie je odmeniť odsúdeného za dobré správanie vo výkone trestu – nejde o dobrodenie pre odsúdeného, a nemôže tak byť ani paušálne vylúčené u niektorých kategórií odsúdených, napr. recidivistov, ako špecifické sprísnenie trestného postihu. Nariadenie podmienčného prepustenia z výkonu trestu je namieste vtedy, ak už k náprave, resp. k dosiahnutiu účelu trestu ďalší pobyt odsúdeného vo výkone trestu nie je nutný, pričom možno vzhľadom na všetky relevantné okolnosti predpokladať, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život. V tomto smere je dôležité mať na pamäti, že vytvorenie špeciálnej, prísnejšej právnej úpravy podmienčného prepustenia zo strany všeobecného súdu pre recidivistov, ktorí v minulosti „nevyužili šancu“ v podobe podmienčného prepustenia a vo výkone trestu sa ocitli znova, nemožno z ústavnoprávneho pohľadu akceptovať (nález Ústavného súdu Českej republiky I. ÚS 2201/16 z 3.1.2017).

K odvolacím námietka prokurátora, ktorý dôvodil len trestnou minulosťou odsúdeného, krajský súd uvádza, že mu je zrejmé, že trestná minulosť je relevantným faktorom pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení odsúdeného, avšak predpoklad vedenia riadneho života v budúcnosti nemôže byť založený predovšetkým, či dokonca výlučne na trestnej minulosti konkrétneho jednotlivca. Je potrebné zohľadniť ďalšie aktuálne poznatky o osobe odsúdeného, stav jeho nápravy i prostredie, v ktorom by sa ocitol po prípadnom podmienčnom prepustení na slobodu, ako aj zaoberať sa okolnosťami spáchania trestnej činnosti s ohľadom na mieru prekonania subjektívnych príčin tejto trestnej činnosti na strane odsúdeného. Trestnú minulosť nemožno hodnotiť formalisticky, teda koľkokrát bol jednotliviec odsúdený, koľkokrát vykonával nepodmienený trest odňatia slobody, či koľkokrát porušil podmienky podmienčného prepustenia. Je potrebné zvážiť, pred akou dlhou dobou a z akých dôvodov došlo k spáchaniu predchádzajúcich trestných činov a či možno od odsúdeného na základe jeho aktuálneho výkonu trestu očakávať, že povedie riadny život (nálezy Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I.ÚS 2201/16 z 3.1.2017 a sp. zn. II.ÚS 1945/20 z 29.1.2021 a obdobne nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 36/2022).

V načrtnutých súvislostiach je potrebné pripomenúť, že jedným z účelov trestu je aj vytvorenie podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život (§ 34 ods. 1 Tr. zákona), resp. vytvárať podmienky umožňujúce podporovať a rozvíjať pozitívne osobnostné rezervy pre resocializáciu odsúdených, aby viedli riadny život (§ 1a zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Nariadenie podmienčného prepustenia z výkonu trestu je namieste vtedy, ak už k náprave, resp. k dosiahnutiu účelu trestu ďalší pobyt odsúdeného vo výkone trestu nie je nutný, pričom možno vzhľadom na všetky relevantné okolnosti predpokladať, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život (nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 2201/16 z 3. januára 2017 a tam citovaná odborná literatúra).

Pokiaľ ide o konkrétne posúdenie okolností tej ktorej veci, je potrebné poukázať tiež na to, že riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody disponuje najkomplexnejšími a najrelevantnejšími informáciami o odsúdenom, keďže je de facto, v priamom kontakte s ním (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Urtos/6/2020 z 18.11.2020).

Z hodnotenia odsúdeného z ÚVV a ÚVTOS Prešov, s miestom výkonu v Sabinove, v kde súčasnosti vykonáva trest v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, vyplýva, že je to ôsmy nepodmienečný trest odsúdeného. Nastúpil naň sám dňa 23.01.2025. Správanie a vystupovanie bolo na požadovanej úrovni a nie sú zaznamenané nedostatky. Na podmienky sa adaptoval bez problémov. Povinnosti si plní. Zapojil sa do prednáškovej činnosti pre všeobecný rozvoj osobnosti. Bola mu udelená disciplinárna odmena pochvala v septembri 2025, ktorá sa týka jeho vzorného výkonu oddielovej služby a čistiacich a upratovacích prác v oddiele v období od 09.03.2025 do 09.09.2025. Je pracovne zaradený od 26.05.2025 na pracovisku mimo ústav s dohľadom, kde jeho pracovná morálka i dosahované pracovné výsledky sú hodnotené kladne a bola mu udelená disciplinárna odmena - pochvala - za plnenie pracovných povinností v období od 26.05.2025 do 24.10.2025. Resocializačná prognóza je u odsúdeného menej priaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti je stredné. V rámci resocializácie sa odsúdený pravidelne zúčastňoval skupinových aktivít v rámci kultúrno osvetovej činnosti, bol členom záhradkárskeho krúžku, bol pracovne zaradený počas výkonu trestu. Počas realizovaných aktivít sa odsúdený správal slušne a disciplinovane. Sociálny kontakt udržiava s družkou prostredníctvom osobnej korešpondencie a videonávštev.

Na základe uvedeného je, podľa názoru krajského súdu, možné v prvom rade konštatovať, že odsúdený jednoznačne vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, a že teda splnil prvú materiálnu podmienku podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Doposiaľ bolo jeho správanie v ústave na výkon trestu na požadovanej úrovni, o čom svedčia aj dve disciplinárne odmeny za relatívne krátky čas, pričom disciplinárne potrestaný nebol ani raz a nie je vo vzťahu k odsúdenému evidovaný ani negatívny poznatok.

Ďalším dôležitým faktorom pri rozhodovaní o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody je aj postoj samotného odsúdeného k ním spáchanej trestnej činnosti (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Urtos/7/2020 z 19.11.2020). Odsúdený má k spáchanej trestnej činnosti kritický postoj, svoje konanie ľutuje.

Vhodné predpoklady pre to, aby v prípade podmieneného prepustenia odsúdený žil riadnym životom, vytvára, podľa názoru krajského súdu, aj stabilné rodinné prostredie. Odsúdený pri svojom výsluchu uviedol, že sa chce starať sa o svoje štyri maloleté deti, má prisľúbenú prácu, chce sa zamestnať sa, pričom vzhľadom na zamestnanie aj počas výkonu trestu s kladne hodnotenou pracovnou morálkou, získanie dvoch disciplinárnych odmien za pracovnú činnosť, krajský súd o zamestnaní sa odsúdeného po prepustení z výkonu nemá pochybnosti.

Vychádzajúc z obsahu vykonaných dôkazov, krajský súd v danom prípade dospel k záveru, že u odsúdeného je splnená aj druhá materiálna podmienka.

Podľa krajského súdu, odsúdený počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie do takej miery, že možno od neho očakávať, že povedie v budúcnosti riadny život. Pozitívne pôsobí aj kontakt odsúdeného s družkou, z ktorého možno vyvodiť žiadúcu a trvalú existenciu sociálneho zázemia odsúdeného po jeho prepustení na slobodu.

V neposlednom rade je potrebné zdôrazniť povahu a charakter trestnej činnosti a komunitu, v ktorej odsúdený žije. Odsúdený aktuálne vykonáva trest odňatia slobody za nedbanlivostný trestný čin, pričom ide o osobu zo sociálne znevýhodneného prostredia. Aj jeho družka C. D. bola viackrát uznaná vinnou z ohrozovania mravnej výchovy mládeže, navyše, táto nevie čítať ani písať, väčšinu problémov preto v rodine rieši práve odsúdený A. B..

Vzhľadom na uvedené musí krajský súd konštatovať, že záver okresného súdu v tom smere, že odsúdený spĺňa zákonom požadované materiálne podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, je správny. Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti k záveru, že všetky

zákonom vyžadované podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného, uvedené v ustanovení § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, boli splnené.

S prihliadnutím preto aj na povahu a závažnosť predmetnej trestnej činnosti, na okolnosť, že do rozporu s Trestným zákonom sa už odsúdený v minulosti dostal, na osobu odsúdeného a nevykonaný zvyšok predmetného trestu odňatia slobody, krajský súd rozhodnutie okresného súdu, o podmiennečnom prepustení so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov, považuje za zákonné a správne. Odsúdený počas jej plynutia bude mať možnosť svojim riadnym životom, teda bez toho aby sa dopúšťal akejkoľvek protiprávnej činnosti, vrátane trestných činov a priestupkov, preukázať, že doterajší výkon nepodmiennečného trestu odňatia slobody k jeho náprave naozaj postačil. V opačnom prípade súd rozhodne, že odsúdený zvyšok trestu vykoná.

S poukazom na uvedené potom krajský súd sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.